

Seg er imidlertid ikke en saa bestemt Modstander af dette System, at jeg jo vel nok kan blive ved, hvad der engang er bestemt, og give lidt dertil om Aaret; men at gaa op ad med Ulsfudet fra Statskassen, forekommer mig ikke at behøves. Seg betragter de smaa Dyrskuer, vi have omkring i Provindserne, som Markedsdage, ved hvilke Beboerne have en glad Dag. (Eh. Nielsen: De gaa til Fællespisning!) Nei, det er kun de Enkelte, der gaa til Fællespisning, det store Fald har ikke dermed at gjøre. Man kommer sammen og har en fornøielig Dag, men nogen egentlig Nytte tror jeg ikke, at disse Provindsdyrskuer afstedkomme. Hvad Amtshjingskæstuerne angaar eller Hingstekæstuerne for de større Distrikter, er jeg af den Mening, at, om de end ikke helt burde ophæves, burde de dog rettere henlægges til f. Ex. Landmandsmøderne, saa at Dyrene ikke præsenteres hvert Aar, men hellere hvert tredje Aar. Der er jo nu Raal om hvert femte Aar, men det mener jeg dog er temmelig lidt. Fastsætter man derimod 3 Aar, vilde jeg anse det for at være tilstrækkeligt. Kunne vi nu imidlertid ikke komme bort fra hele dette System, er der dog et Punkt derved, som jeg maa fremhæve som forunderligt. Seg for nok, hvad Narfagen har været til, at den ærede Minister har bragt dette Forslag frem; men det forekommer mig ikke desto mindre besynderligt. Det er den Bestemmelse, at Amtsrådet skal vælge Dommerkomiteen. Det er jo slet ikke vist, at Amtsrådet er hestekyndigt (Holfstein = Holfsteinborg: Det gjør ikke Noget, naar blot Amtsrådet er menneskekyndigt!). Ja, Lat skulle de have, mine Herrer! Den der skal vælge en hestekyndig Mand, maa selv være hestekyndig, thi ellers er han ikke istand til at dømme om den anden Mandes Hestekundskab. Det forekommer mig, at man enten kunde paalægge Landboforeningerne at vælge denne Komite — de have jo, i deres Midte dertil egnede Mænd — eller det kunde paalægges dem, der præsenterer Dyrene ved Dyrskuerne, at træde sammen nogle Dage før Mødet for at vælge Dommere; men at Amtsrådene skulde vælge Dommerkomiteen, er efter min Mening urimeligt. Man gaar i dette Forslag videre med Præmiesystemet, end nu er Tilfældet; man har endog taget Hønsene med (Eh. Nielsen: Det er godt!). Ja, maaffø er det godt, at man har taget Hønsene med; men jeg har dog havt den Fornøielse at se en ganske talrig Hønsesamling ved et Dyrskue, og jeg skal ikke negte, at det Indtryk, jeg fik af den almindelige Mening hos dem, jeg talte med, og som havde set denne Forsamling, var det, at man ikke troede, at de udstillede Racer vare egnede til vore Forhold. Seg mener nu ogsaa, at en saa lille Artikel som Høns burde man selv tage sig af og udstille uden Ulsfud. Seg vil ikke stemme mod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, men jeg vil haabe, at man vil tage nærmere

under Overveielse, om man ikke snarere burde gaa til en Besættelse end til en Forøgelse af Præmierne, eller i alt Fald, om det ikke var bedre at blive ved det Gamle.

Stürup: Seg tror, at dette Lovforslag er istand til at stifte overordenlig meget Godt. Naar vi lægge Mærke til den Udførsel, som Danmark har af levende Kreaturer, er der virkelig god Grund til at gjøre Alt, hvad der kan gøres i denne Sag. Seg skal ikke gaa ind paa Enkeltighederne i Lovforslaget, de ere allerede berørte, men holde mig til den eneste Indvendig, jeg har at gjøre imod Forslaget. Det er den, at der staar „Landboforeninger“. Det er vistnok almindelig bekjendt, at der her i Landet eksisterer ikke saa Foreninger, som arbeide til det samme Niemed, uden at have dette Navn. Derfor vi altsaa holde os til Navnet, ville alle disse Foreninger blive udeladte. Seg kan, for at give et Exempel, nævne et Selskab, som eksisterer paa Lolland, det er „Selskabet til Hestavlens Fremme for Lolland-Falsters Stift“, og det vil altsaa, dersom Bestemmelsen skal tages bogstavelig, slet ikke kunne komme i Betragtning. Det er et privat Selskab, der har eksisteret fra 1872, og som indtil Slutningen af foregaende Aar har givet i Præmie til 138 Hingste ikke mindre end 5,000 Kr., og der er til sit Betydning anvendt 3,600 Kr. Selskabet har altsaa i Løbet af 7 Aar anvendt 8,600 Kr. paa denne Sag, og det synes jeg er saa respektabelt, at et Selskab som dette vel fortjente at komme i Betragtning. Seg skal derfor henstille til det eventuelle Udvalg at tænke næriere over denne Sag, for mulig at foretage denne ubetydelige Forandring, saa at ogsaa saadanne Selskaber kunne komme i Betragtning.

Clausen: Seg skal begynde med at sige, at jeg ikke er nogen Modstander af dette Lovforslag; det synes mig at indeholde ikke saa lidt Godt. Det ærede Medlem fra Grenaa (Bønløkke) synes at være imod Præmieprincippet. Seg veed ganske vist, at der er mange og navnlig tidligere har været mange Modstandere af dette Princip, men jeg er det ikke og allermindst, naar det gjælder landøkonomiske Forhold. Seg tror netop, at Præmiesystemet spiller en ikke ringe Rolle med Hensyn til Udviklingen af Husdyravlen. Hvad disse Dyrskuer angaar, som ogsaa det ærede Medlem for Grenaa synes at være en Modstander af, da betragter jeg dem nærmest ikke som et Marked, hvor Landboerne søge til, men som en Udstilling lig de industrielle Udstillinger, og det er man dog overalt enig om, at disse ikke gjøre saa lidt Nytte. Det er en Konkurrence, ved hvilken man stiller sine Frembringelser frem og egentlig, hvad jeg vil sige, en Kæmpeskrud. Men det er for Mange forbundet med Besøftning at møde ved en saadan Ud-